

LBRIS

We know
books

Thibault Prugne

Maestro

SIGNATURA

*S*treinkel. Un sătuc de pescari în care vremea și oceanul își săpau povestea, încetul cu încetul, pe fațadele caselor din lemn. Pe când soarele strălucea vesel, o mulțime de vapoare se îndepărtau de vechiul port; pentru că locuitorii trăiau după ritmul mareelor și al bancurilor de sardine legănate de curenti.

Teo fusese adoptat la vârsta de doi ani de Lucien, meșterul dulgher. Când acesta intrase în orfelinat, remarcase imediat mâinile fine ale copilului. „Are degete de împletitor de năvoade, precise precum o cheie franceză!” își spusese. Dar, cu tot respectul cuvenit, se va dovedi că băiatul avea degete de muzician, precise precum cheia sol.

Teo auzea muzică peste tot: în zăngănitul catargelor și în clipocitul valurilor, în țipătul pescărușilor și în adierea vântului. Până și în sunetul unui ciocan simțea un ritm. În această melodie a cotidianului se amesteca și sunetul de charango, un instrument adus din ținuturi îndepărtate de care nu se dezlipea niciodată. Era tot ce-i mai rămăsese de la părintii săi.

LBRIS

We know
books

Lucien încercase de nenumărate ori să-l pună la treabă, dar fără prea mare succes. Teo nu se ocupa să construiască un vapor, ci să-l facă să „sune”. Atunci când trebuia să bată buloane în lemn, el ținea ritmul, ca atunci când cântă la tobe. Atunci când trebuia să întindă frânghii, el le acorda, așa cum acordezi o chitară. Și atunci când o navă era în sfârșit lansată la apă, se delecta cu sunetul bulucilor care urcau la suprafață.

Lucien s-a hotărât atunci să-l trimită pe Teo la Școala Oceanului, unde erau educați pescarii din sat. Se povestea însă că a scos atâtea încălzări din apă, încât ar fi fost suficiente pentru toți sătenii din așezare. Dar această poveste nu este cu siguranță decât o legendă. Ce e sigur e că singurul pește pe care reușise să-l prindă sărise dintr-una din aceste ghetе. Băietelul îi dădu numele Serge și-l păstră drept singurul său prieten.

După ceva vreme, Teo a fost trimis acasă de la Școala Oceanului cu mențiunea: „Pescar de duminică”, după ce își tăiase undița în opt bucățele: do re mi fa sol la si do.

LBRIS

We know
books

